

Sygn. akt III Cz 138/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

Sędziowie SO Grażyna Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa K. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt II C 2961/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Grażyna Sobczyk

Sygn. akt III Cz 138/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej. W uzasadnieniu wskazał, że postępowanie egzekucyjne związane z tytułem wykonawczym, którego powód domaga się pozbawienia wykonalności toczy się, przy czym egzekucja jest prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rudzie Śląskiej W. C. w sprawie o sygn. akt (...) dlatego też na podstawie art. 843 § 1 k.p.c. tenże Sąd Rejonowy jest właściwy do rozpoznania powództwa przeciwegzekucyjnego.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, że egzekucję prowadzi się w okręgu Sądu Rejonowego w Gliwicach, który to właśnie jest sądem właściwym rzeczowo, albowiem jest ona prowadzona przeciwko osobie fizycznej zamieszkałej w G.. Podniósł także, że wierzyciel skorzystał z możliwości wyboru komornika sądowego i dlatego wybrał tego przy Sądzie Rejonowym w Rudzie Śląskiej. Jego zdaniem jednak nie zmienia to właściwości rzeczowej sądu, który powinien rozpoznać powództwo przeciwegzekucyjne, albowiem egzekucja jest prowadzona w okręgu Sądu Rejonowego w Gliwicach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przepis art. 843 § 1 k.p.c. nie wiąże właściwości sądu dla powództw przeciwegzekucyjnych z miejscem, w którym egzekucja ma być prowadzona, ale z miejscem, w którym jest prowadzona. W związku z taką regulacją art. 843 § 1 k.p.c., to Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej jest miejscowo właściwy do prowadzenia sprawy, gdyż tam ma siedzibę komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne, a ze względu na wartość przedmiotu sporu jest również sądem rzeczowo właściwym.

Należy także podkreślić, że skarżący ma rację, iż uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2003 roku wydana w sprawie sygn. akt III CZP 89/02 (OSNC 2003/11/147) dotyczy sprawy w zakresie rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej. Natomiast w treści art. 773 § 1 k.p.c. wskazany jest sąd rejonowy, „(...)w którego okręgu wszczęto egzekucję(...)” - do wyrażenia tego podobne jest wyrażenie w art. 843 § 1 k.p.c. „(...)w którego okręgu prowadzi się egzekucję(...)”, co powoduje, że uzasadnienie tej uchwały może być wykorzystane do rozważań w zakresie miejsca prowadzenia egzekucji, tym bardziej, że egzekucja została dopiero wszczęta, a komornik - co wynika z uzasadnienia pozwu - dokonał jedynie zajęć rachunku bankowego, wierzytelności i świadczenia emerytalnego. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy także powołuje się na przykłady podobnego określenia właściwości sądu właśnie w art. 843 § 1 k.p.c. W odniesieniu do pełnienia funkcji sądu egzekucyjnego Sąd Najwyższy stwierdził ogólnie, że kodeks postępowania cywilnego nie zawiera przepisów o właściwości miejscowej. Zarówno w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji i przewidzianego w art. 8 tej ustawy prawa wyboru komornika, jak obecnie, a więc po wejściu w życie wymienionej ustawy, w świetle art. 758 i 759 k.p.c. należy przyjmować, zdaniem Sądu Najwyższego, że - wobec braku jednoznacznego uregulowania miejscowej właściwości sądu egzekucyjnego - istniejąca pomiędzy tym sądem a komornikiem więź procesowa powoduje, iż sądem egzekucyjnym jest zawsze sąd, przy którym działa komornik prowadzący egzekucję. W wypadku prowadzenia egzekucji przez komornika właściwego według ustawy sądem egzekucyjnym jest więc sąd, w którego okręgu ten komornik działa, w wypadku zaś dokonania przez wierzyciela wyboru komornika na podstawie art. 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.), sądem takim będzie sąd, w którego okręgu działa wybrany komornik. Przyjmując trafność założenia Sądu Najwyższego, że sąd orzekający w przypadku zbiegu egzekucji jest sądem egzekucyjnym, a nie organem egzekucyjnym, można twierdzić, iż właściwość miejscowa tego sądu powinna być ustalana jako właściwość funkcyjna dla komornika wybranego przez wierzyciela do prowadzenia egzekucji. Oznaczałoby to, że sądem egzekucyjnym orzekającym w przypadku zbiegu egzekucji powinien być sąd, w którego okręgu działa komornik prowadzący egzekucję, niezależnie od tego, czy jest to komornik właściwy z mocy przepisów kodeksu postępowania cywilnego, czy też wybrany przez wierzyciela na podstawie art. 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Dlatego też porównanie terminologii, którą stosuje ustawodawca w treści art. 773 § 1 k.p.c. oraz w treści art. 843 § 1 k.p.c. znajdujących się w tej samej części kodeksu postępowania cywilnego pt.: Postępowanie egzekucyjne, a dodatkowo w tytule wskazującym na przepisy ogólne, wydaje się uprawnione co do ustalenia sądu właściwego do rozpoznania powództwa przeciwegzekucyjnego, albowiem trudno przypuszczać, aby ustawodawca w jednym akcie prawnym, w dodatku w tej samej jego części, stosował różną terminologię na oznaczenie okręgu, w którym wszczęto lub prowadzi się egzekucję.

Także w literaturze wskazuje się, że prawidłowym w takim przypadku jest ustalenie, że właściwość miejscowa sądu powiązana jest z siedzibą komornika prowadzącego egzekucję (por. M. Uliasz: Komentarz do spraw z zakresu postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego pod red. J. Ignaczewskiego, Warszawa 2013 r., s. 332).

Dodać należy, że w sytuacji, gdyby egzekucja nie została wszczęta jeszcze inna byłaby właściwość miejscowa (por. art. 843 § 2 k.p.c.) - decydowałyby więc przepisy ogólne, czyli miejsce zamieszkania lub siedziba pozwanego.

Powyższe prowadzi do wniosku, że na obecnym etapie egzekucja jest prowadzona w okręgu Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, albowiem tam ma siedzibę komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne, który dokonał jedynie czynności związanych z zajęciami wierzytelności, rachunków bankowych i świadczeń emerytalnych. Dlatego też zarzuty zażalenia są bezpodstawne.

Mając powyższe na uwadze skoro zaskarżone postanowienie jest prawidłowe, zażalenie jako bezzasadne zostało oddalone na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 kpc.

SSR (del.) Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Gabriela Sobczyk